

РОБЪРТ ШЕКЛИ

ПОЧЕСВАНЕ

Превод от английски: Рени Димитрова, 1997

chitanka.info

Снощи сънувах много странен сън. Сънувах, че един глас ми каза:

— Извинете, че прекъснах предишния ви сън, но имам сериозен проблем и само вие можете да ми помогнете.

Сънувах, че отговарям:

— Не е нужно да се извинявате, сънят и без това не беше хубав и ако мога да ви помогна...

— Само вие можете да помогнете — каза гласът. — Иначе аз и целият ми народ сме загубени.

— Боже — произнесох аз.

Казваше се Фрока и беше от много древна раса. От незапомнени времена те живееха в широка долина, заобиколена от гигантски планини. Бяха миролюбив народ и с течение на времето сред тях се бяха родили няколко гениални художници. Законите им бяха образцови и те възпитаваха децата си с любов и без да ги ограничават. Въпреки че единични личности бяха склонни към пиянство и дори бяха чували за случайни убийства, те се смятаха за добри и достойни разумни същества, които...

Аз го прекъснах.

— Вижте, не можете ли да минете направо към проблема?

Фрока се извини за многословието, но обясни, че в неговия свят стандартната форма за молба включвала дълго изявление по отношение на моралното право на молителя.

— Добре — казах му аз. — Нека се насочим към проблема.

Фрока пое дълбоко дъх и започна. Той ми каза, че преди около сто години (според тяхното летоброене) от небесата се спуснала една огромна червено-жълта колона и се приземила близо до статуята на незнайния бог пред кметството на третия им по големина град.

Колоната била с неправилна цилиндрична форма и около две мили в диаметър. Тя се издигала нагоре, не можела да бъде измерена с познатите уреди и съществувала в противоречие с всички природни закони. Те направили опити и установили, че колоната не реагира на студ, топлина, бактерии, бомбардиране с протони и всъщност всичко друго, което биха могли да измислят. Тя стояла там неподвижна и невероятна, точно пет месеца, деветнадесет часа и шест минути.

После, без каквато и да било причина, колоната започнала да се движи в север-североизточна посока. Средната ѝ скорост била 78,881 мили в час (според тяхното измерение за скорост). Тя оставила следа дълга 183,223 мили и широка 2,011 мили, след което изчезнала.

Симпозиумът на авторитетни учени не успял да стигне до никакви заключения по отношение на това събитие. Накрая заявили, че то е необяснимо, уникално явление и по всяка вероятност няма да се повтори.

Но то се повторило след месец, и този път в столицата. Цилиндърът изминал общо 820,331 мили в привидно хаотично движение. Разрушенията били неизброими. Няколко хиляди души загубили живота си.

Два месеца и един ден след това колоната отново се върнала, като този път засегнала трите големи града.

По това време всички вече знаели, че не само личният им живот, но и цялата цивилизация и самото им съществуване като раса е заплашено от някакъв непознат и може би непознаваем феномен.

Това осъзнаване довело до пълно отчаяние сред цялото население. Хората последователно изпадали ту в истерия, ту в апатия.

Четвъртото нападение станало в пустинните земи на изток от столицата. Реалните загуби били минимални. Въпреки това, този път последвала масова паника, в резултат на която имало ужасяващ брой смъртни случаи в резултат на самоубийства.

Положението било отчайващо. Сега заедно с научните методи започнали да се обръщат и към псевдонауките. Всяка помощ била добре дошла, всяка теория била обмисляна, била тя от биохимик, хиромант или астроном. Дори и най-невероятните концепции не били отхвърляни, особено след онази ужасна лятна нощ през която били напълно унищожени красивия древен град Рац и двете му предградия.

— Извинете ме — казах аз. — Съжалявам за всичките ви нещастия, но не разбирам какво общо имам с това аз.

— Тъкмо стигнах до това — каза гласът.

— Тогава продължавайте — отвърнах аз. — Но ви предупреждавам да побързате, защото мисля, че скоро ще се събудя.

— Доста трудно е да се обясни моето собствено участие във всичко това — продължи Фрока. — По професия аз съм заклет счетоводител. Но като хоби се занимавам с разнообразни начини за

разширяване на умствените възприятия. Наскоро експериментирах с едно химическо вещество, което ние наричаме *кола*, и употребата на което често води до състояния на дълбоко прозрение...

— Ние имаме подобни вещества — казах му аз.

— Тогава вие разбирате! И така, докато пътешествах... И вие ли употребявате този термин? Докато бях под въздействието му, така да се каже, аз стигнах до известно знание, напълно различно от досегашните ни разбирания... Но то е толкова трудно за обяснение...

— Продължавайте — прекъснах го аз нетърпеливо. — Карайте по същество.

— Добре — каза гласът. — Аз разбрах, че моят свят съществува на много нива — атомно, субатомно, вибрационни плоскости, една безкрайност от нива на реалността, всички от които са също така част от други нива на съществуването.

— Това ми е известно — отвърнах аз възбудено. — Наскоро аз разбрах същото и за собствения си свят.

— И така, на мен ми стана ясно, — продължи Фрока — че едно от нашите нива е нарушено.

— Не можете ли да бъдете по-конкретен? — попитах аз.

— Имам чувството, че моят свят изпитва смущения на молекулярно равнище.

— Невероятно — казах аз. — А успяхте ли да проследите смущението?

— Мисля, че да — каза гласът. — Но нямам доказателства. Всичко е само интуиция.

— Аз самият вярвам в интуицията — признах. — Кажете ми какво сте установили?

— Добре, господине — поколеба се гласът. — Аз като че ли разбрах... Чисто интуитивно... Че моят свят представлява микроскопичен паразит върху вас.

— Кажете го ясно!

— Добре. Аз установих, че в едно отношение, в реално време, моят свят съществува между второто и третото кокалче върху китката на вашата лява ръка. Той е съществувал милиони наши години, което за вас са минути. Не мога да докажа това, разбира се, и в никакъв случай не обвинявам вас...

— Няма нищо — казах му аз. — Значи казвате, че вашият свят си намира между второто и третото кокалче върху китката на моята лява ръка. Добре. Какво мога да направя аз?

— Ами, господине, аз предполагам, че наскоро вие сте започнали да се почесвате в областта на моя свят.

— *Да се почесвам?*

— Така мисля.

— И вие смятате, че огромната разрушителна червеникава колона е един от моите пръсти?

— Точно.

— И вие искате да престана да се почесвам.

— Само в близост до това място — забързано произнесе гласът. — Неудобно ми е да ви моля за това и го правя само с надеждата да спася своя свят от пълно разрушение. И ви се извинявам за...

— Не си правете труда да се извинявате — казах аз. — Разумните същества не бива да се срамуват от такова нещо.

— Благодаря ви, че го казвате — продължи гласът. — Ние, знаете ли, не сме човекоподобни, ние сме паразити и не се оплакваме от вас.

— Всички разумни същества трябва да си помагат — казах му аз. — Имате думата ми, че докато съм жив, никога вече няма да се почеша между първото и второто кокалче на лявата си китка.

— Второто и третото кокалче — напомни ми той.

— Никога повече няма да се почесвам, между *които и да било* кокалчета на лявата си ръка! Това е клетва и обет, които аз ще спазвам, докато дишам.

— Господине — каза гласът. — Вие спасихте моя свят. Нямам думи, с които да изразя своята благодарност. И все пак ви благодаря от сърце.

— Няма защо — казах аз.

После гласът изчезна и аз се събудих.

Щом си спомних съня, аз поставих лепенка върху кокалчетата на китката на лявата си ръка. Не обръщах внимание на сърбежа и дори не миех лявата си ръка. Нося лепенката вече цяла седмица.

В края на следващата седмица ще я сваля. Предполагам, че това ще им даде двадесет или тридесет милиарда години по тяхното летоброене, което е достатъчно дълъг период, за която и да било раса.

Но не това е проблемът ми. Моят проблем е, че напоследък започнах да изпитвам някои неприятни предчувствия по отношение на земетресенията по разседа Сант Андрея и възобновената вулканична дейност в централно Мексико. Разбирам, че всичко се връзва и това ме плаши.

— Така че, вижте, извинявайте, че прекъснах предишния ви сън, но имам спешен проблем, който само вие можете да помогнете да бъде разрешен...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.